

mahalle gazetesi

Oude Westen Buurtkrant

جريدة الحي

juli 1992, oplage 4000 stuks

Het Oude Westen, Gaffelstraat 3, 3014 RA Rotterdam - tel. 010-4361700

38 jaar trouwe dienst

Op vrijdag 26 juni nam de wijk afscheid van 'onze bibliotheekjuffrouw', Heleen Flier. Gedurende 8 jaar heeft zij zich ingezet voor onze bibliotheek, zoals ze zelf zegt, een bibliotheek die de wijk echt wilde. Hieronder vertelt Heleen Flier wat meer over zichzelf en haar werk.

"In Emmen, waar ik in mijn jeugd woonde, hadden wij geen bibliotheek, alleen een klein gebouwtje van Het Nut van Het Algemeen, waar ze op Zaterdagmorgen boeken uitlenen, mooie boeken met bruine kaften. Die kaften weekte ik er altijd even af om de echte kaft te zien. Wij stonden dan op zo'n ochtend in de rij, eerst buiten, dan een stukje onderdak en uiteindelijk stond je voor een tafeltje met deftige meneren en mevrouwen erachter, die beslisten welk boek je kreeg. Je mocht wel een lijstje maken, want er was een catalogusje. Ik wist welke schrijver ik mooi vond, dus die koos ik. Historische boeken en boeken over andere landen vond ik leuk. Na mijn eindexamen besloot ik bibliotheekjuffrouw te worden, maar wel voor kinderen. Daarvoor moest je 2 dagen per week naar Groningen en de rest van de week werken in de bibliotheek. Dat is natuurlijk nu allemaal anders. Het tweede jaar, voor de jeugdopleiding, werd alleen in Amsterdam gegeven, 1 dag per week en de rest werken in een bibliotheek. In Amsterdam kon ik niets verdienen, maar in Rotterdam kon ik f. 65,- per maand krijgen. Dus koos ik voor Rotterdam. Ik begon in de Jensusstraat, in het Oude Noorden, bij een oude mevrouw, ik vond haar toen al oud, maar ze leeft nog en is nu 97, juffrouw Schenk. Daar heb ik mijn opleiding gehad. Na een jaar had ik mijn Jeugddiploma en kreeg meteen een vaste baan in Rotterdam, want er waren weinig Jeugdbibliotheekmensen. Ik kwam op de rijdende bibliotheek, die in 1953 begon. 's Avonds had ik dienst in de Oranjeboomstraat. Ik dacht gelijk, als er in de Oranjeboomstraat een plaats vrijkomt, wil ik hier hoofd worden, dat is wat ik leuk vind. Dat ben ik in 1958 inderdaad geworden en ik ben dat 9 jaar gebleven. Een leuke tijd. Feijenoord was destijds ook een achterstandsbuurt, maar dan met Nederlandse mensen. Je had daar ook veel mensen die nauwelijks konden lezen of schrijven. Er was daar verder niets te doen, behalve een Christelijke Jongerenvereniging, dus kwam alles naar de bibliotheek. We hadden daar een zolder waar we van alles konden doen. Ik heb daar heel vaak met kinderen gewerkt, niet alleen maar boeken gelezen of voorgelezen, maar ook verkleedpartijen, toneelspele van

nuut boeken, kinderboekerenweek en bijvoorbeeld, dat was nieuw in die tijd, kinderboekenschrijvers uitnodigen. De kinderen hadden zelf een brief geschreven aan Paul Biegel en die kwam ook. Dat was natuurlijk het einde voor de kinderen. De KRO had in die tijd ook een boekenrubriekje op de radio, van tante Hannie Lips, geloof ik, waar we met de kinderen aan mee hebben gedaan.

De geschikte persoon.

Daarna ben ik naar Lombardijen gegaan, naar een nieuwe bibliotheek. Veel mensen uit Feijenoord gingen daarheen, dus ben ik ze maar achterna gegaan. Daar ben ik 5 jaar gebleven, tot ik gevraagd werd om hoofd van de Centrale Jeugdbibliotheek te worden. Daar zag ik heel erg tegenop, ik vroeg me af of ik daar wel de geschikte persoon voor was. Maar ze zeiden, dat er niemand anders was, hebben vreselijk op mijn gemoed gewerkt, tot ik het aangenomen heb. In 1972 zat de Jeugdbibliotheek op de hoek van de Mariniersweg, gelukkig niet in dat oude gebouw. Het was er erg klein en benauwd.

Verder zat er ook de administratie van de rijdende bibliotheek. Alle jeugdboeken, van alle filialen moesten daar verwerkt worden. Er was dus een voortdurend gesjoemel met typemachines en zo, heel moeilijk allemaal. We hebben toen jaren gezocht naar een grotere ruimte, want je kon er niet eens kinderen ontvangen of kinderboekerenweek vieren. We hebben toen het pand aan de Binnenrotte gevonden. Daar zijn we in '76 ingetrokken samen met o.a. de Schoolbibliotheekdienst en het hoofd van de Buitendienst van de filialen. Een mooie ruimte. Daar zijn we begonnen met een informatiecentrum over jeugdlektuur. Studenten en mensen van de Pabo's konden daar informatie opdiepen over jeugdlektuur van vroeger, veelal uit Amerika en Zweden, want daar komt het oorspronkelijk vandaan, tot nu. We hadden artikelen en oude boeken, die we niet weg wilden doen. Eigenlijk om te laten zien wat er vroeger was in vergelijking met nu. Zo werden we een bewaarbibliotheek. Dat is nu uitgegroeid tot een aparte afdeling, compleet met stripafdeling, op de hoofdbibliotheek. Ik heb daar 10 jaar gewerkt. Toen kwam het moment, waarop ik dacht, als ik nu niet

Hier wordt Heleen onthaald door kinderen van de Augustinus school.

weg ga, gaat straks iedereen zeggen, waarom gaat dat oude mens niet weg? En omdat ik altijd heb gezegd, dat ik tot mijn zestigste wilde werken, niet langer, heb ik gesolliciteerd naar deze bibliotheek, terug naar de basis. Daar moest ik wel voor inleveren, want dit was een "mindere" baan, maar dat had ik er graag voor over (moet hier zelf smakelijk om lachen), want ik dacht, ik moet wel lol in mijn werk blijven houden. Ik moest teveel achter de scher-

men werken, zag bijna nooit meer een kind met een boek. Ik had bovendien meegewerkt in de bouwkommissie van de nieuwe hoofdbibliotheek en dat kwam mij zo langzamerhand ook mijn neus uit.

Een leuke actiegroep.

Toen ben ik hier begonnen, dat was aanvankelijk best moeilijk. We hadden hier een leuke actiegroep, die ervoor heeft gevochten om een bibliotheek te krijgen. Deze bibliotheek is er

echt gekomen, omdat de buurt het wilde. Dit was dan ook de laatste nieuwbouw voor de grote bezuinigingen, de nieuwbouw in Feijenoord is om de één of andere reden bijvoorbeeld niet doorgedaan. Wel renovatie hier en daar, maar geen nieuwbouw. We begonnen hier met nauwe samenwerking. Er was hier namelijk al

vervolg op pagina 4

Even een traantje weggeven

Nooit meer derrie aan je schoenen

Vanaf 29 juni is er een nieuwe verordening van kracht. Hondbezitters zullen duidelijker aangesproken worden om de overlast van hun hond voor anderen tot een minimum te beperken. Honden moeten aan de riem en deze mag niet langer zijn dan 1,50 meter. Poepen mag echt alleen nog maar in de goot. Doet je hond het op de stoep, op een (school)plein of in een park, dan moet het worden opgeruimd door de baas of de bazin.

Dat laatste zou mooi zijn. Alleen nog maar poep in de goot, met als gevolg, nooit meer derrie aan je schoen, geen kinderhandjes meer onder de smurrie en natuurlijk veel minder ergenis. De realiteit dwingt me echter om nuchter te blijven; Er is meer voor nodig dan een verordening die zegt dat het niet mag. Medewerking van hondenbezitters is van doorslaggevend belang. Met Ed Bergmans, ook hondenbezitter, heb ik een gesprek...

Mijn eerste vraag is wat hij van de nieuwe verordening vindt.

"Dit is natuurlijk niets nieuws. Er is al eerder geprobeerd iets te doen aan loslopende honden die overal, laat ik het netjes zeggen, hun behoefte doen. Je kan wel zeggen dat niet mag, maar dat moet dan ook gecontroleerd worden door de politie. Daarnaast vind ik eigenlijk dat iedere wijk een soort weitle zou moeten hebben waar je je hond kunt uitlaten. Dat zou dan schoongemaakt moeten worden door zo'n drollenvanger (multicleaner red.). Ik begrijp

ook wel dat dit in het Oude Westen niet te realiseren is. We hebben al zo weinig groen!"

Hoe doe jij dat dan, met je hond?

"Moet je luisteren, ik ga elke dag met mijn hond naar het Museumpark. Ik blijf daar totdat ik zeker weet dat-ie gepoept heeft. Daar heeft niemand er last van. Niet iedereen heeft daar natuurlijk tijd voor. Mensen die werken bijvoorbeeld. Toch vind ik wel, dat je je hond dan niet overal kunt laten poepen. Ook al zijn de straten smal en moet je goed uitkijken voor het verkeer. Waar een wil is, is een weg. Geen troep op de stoep en dus ook geen hondespoep, zeg ik altijd".

Wat vind je van de regel dat hondenbezitters de poep van hun hond op moeten ruimen wanneer deze op plaatsen poept, anders dan in de goot?

"Nou eerlijk gezegd vindt ik dat nogal ver gaan. Kijk je hebt de ene keer te maken met harde materie en de ander keer met zachte. Om dat laatste op te ruimen is geen sinecure. Je moet er gewoon voor zorgen dat je hond daar niet poept".

Bekend is dat de Roteb multicleaners heeft (een soort machine die de drollen opzuigt). Iedere wijk kan zo'n multicleaner krijgen. Voorwaarde is wel dat er een gedoogzone wordt aangewezen, dus een plek waar honden legaal kunnen poepen. In het Oude Westen is het niet haalbaar om zo'n plek aan te wijzen. De middenstraat is, wat de Aktiegroep betreft, gedoogzone. Zo'n multicleaner gaat 5 km per

Daarnaast vind ik eigenlijk dat iedere wijk een soort weitle zou moeten hebben waar je je hond kunt uitlaten.

uur. Dat schiet voor de hele wijk natuurlijk niet op. De Aktiegroep ziet liever dat er minimaal 2 x per week een veegwagen komt om de middenstraat schoon te houden. Dit voorstel zal worden voorgelegd aan de gemeenteraad. Daar hoort dan wel bij dat hondenbezitters die hun hond elders laten poepen dan op de middenstraat daarop aangesproken worden en indien nodig bekeurd".

Wat vind jij van dit plan Ed?

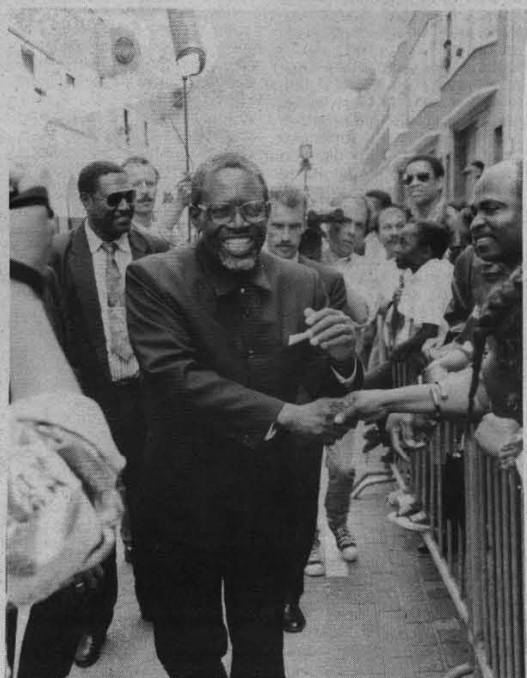
"Nou op zich is 't een aardig voorstel. Toch blijf ik van mening dat er naar meer faciliteiten gezocht moet worden voor de honden in onze samenleving. Dat wil echter niet zeggen dat je ondertussen lijdelijk verzet moet plegen door je hond op een schoolplein of in het wijkpark te laten poepen. Daar heb je uiteindelijk alleen andere bewoners in de wijk mee. Wij, als hondenbezitters, moeten er voor zorgen dat er geen anti-hond stemming ontstaat in de wijk. Ik doe dan ook een beroep op alle bazen en bazinnen om mee te werken en de eventuele overlast van hun hond tot een minimum te beperken".

Ondanks de zinderende hitte in het park was het zondag 28 juni nog aardig druk tijdens het Zomers Taalfestival.

Hoog bezoek op 18 juni in het Oude Westen, First Lady onthuld monument tegen de huurverhoging.

Op 20 juni bezocht president Venetiaan van Suriname het Oude Westen en wel in het wijkgebouw Odeon.

Lorre en benen in de St. Mariastraat

Alweer heel wat maanden geleden deed de "Havenloods" een oproep aan zijn lezers om verhalen te gaan schrijven. Het ging om een prijsvraag voor het straatnamenboek van het Gemeentearchief. Een van de schrijvers was mijnheer Delwel. Hij schreef een verhaal over de St. Mariastraat. En ofschoon zijn verhaal niet in de prijzen viel, vonden wij zijn verhaal leuk genoeg om in onze buurtkrant te plaatsen. Vooral, omdat het handelt over een straat in onze wijk. Om het verhaal van mijnheer Delwel alle eer te gunnen, hebben wij geen enkele in-korting of wijziging aangebracht. (red.)

"Herinnering uit de straat van mijn jeugd.

Op 26 december 1923 (2e Kerstdag) toen de sneeuw 15 a 20 cm hoog lag, bij ons thuis geen kerstboom was, en mijn zusjes daarover erg verdrietig waren werd ik geboren. Een kerstkindje op twee hoog in de St. Mariastraat. Toen kon er geen mooiere kerst meer wezen voor allemaal. Dit heeft mijn moeder vele malen aan mij verteld. De St. Mariastraat loopt (hij bestaat nog) van de Kruiskade naar de Nw. Binnenweg. In het midden van de straat liep haaks erop de Gaffeldwaarsstraat. Ik woonde in het midden van de straat vanaf Nw. Binnenweg naar de Gaffeldwaarsstraat. Maar nu zijn de huizen daar gesloopt en vervangen door nieuwbouw. Dus mijn ouderlijk huis bestaat niet meer.

Houten w.c.

Nu ik dit schrijf denk je weer terug aan vroeger over je huis, de houten w.c. met deksel, met een emmer water doorspoelen. De gaslamp met het kousje, en de gasmeter. Als het kousje laag ging branden gauw een gaspenning erin gooien, (of een twee en een halve cent stuk, met een driehoekje erin geveild). De rieten mat op de vloer. De bedstee in de kamer waar ik later met nog twee broertjes in sliep (met de deuren ervoor). 't Fornuis in de keuken waar je je voeten in warmde. Olielampje op de gang. De houten kulp waar wij 's zaterdagsavonds met z'n allen in gewassen werden. Eerst twee emmers heet water halen (twee cent) bij de waterstoker. De zolder, de brandgang daar speelde wij als het regende. De koperen trekbel. Als het ijzerdraadje brak viel je zowat achterover. We hadden een kastje aan de muur, dat heette distributie met drie zenders. Ja en dan groei je op en wordt de straat je domein. Ik kreeg al gauw meer broertjes en nog een zusje. Daardoor zei mijn moeder al gauw tegen mij mieter de straat maar op.

Heilige Maria

Toen was ik vier a vijf jaar ongeveer. Nu de naam St. Mariasstraat vond ik een mooie naam en gemakkelijk te onthouden vooral voor kinderen. De verklaring St. Maria (heilige Maria) is ieder duidelijk. Op de hoek van de straat bij de Kruiskade stond de St. Josephkerk. Ook verdwenen, nu staat er een bejaardenhuis. Gaat u mee de straat op. Oh, eerst mijn vader nog even tot de hoek van de straat brengen, en heeft die een goede bui dan krijg ik een cent, anders een halfje. Nu hard rennen naar het snoepwinkeltje van tant Mien. Wat zal ik nu, een toffee kopen met een postzegel erin, of een duimdrop, of veterdrop, een toverbal, of zoethout,

Vroeger was het een fabriek, nu zit het Hulp en Adviescentrum er.

oud mannetjes brood, wat was dat moeilijk. Want zo dikwijls kreeg ik die cent ook weer niet.

Stereo fabriek

Even vertellen dat ik na de kleuterschool naar de grote school ging. Dat was de Asch van Wijkschool in de Gouvernestraat, die is toen veel later afgebroken en is daar de Stereo fabriek gebouwd. Nu als ik uit school kwam, was het eerst knikkeren (hokkie knarren) in de straat. Dan gingen we voetballen op straat of op het land van Hoboken. Zelf maakten we een bal van proppen papier met een touwtje er om. Ook hadden we wel eens een tennisbal en voetballen we in de straat maar werden we altijd weggejaagd (voor de ruiten) en moest je oppassen voor een juut of een rus. Wij voetballen ook tegen andere straten om een blikke op het land van Hoboken. En als we gewonnen hadden, dan wist de hele straat dat, want wij maar zingen 1-0 is niks hoi, 2-0 is wat hoi, ze hebben met 3-0 de kanen gehad hoi. 's Nachts in mijn dromen lag ik nog te zingen.

Buurtvereniging

Ook zochten we op straat sigaretten, Chief Whip, Camel, of Miss Blanche. Daar scheurden we de plaatjes af en zaten we op de stoep te kaarten. Mocht niet van mijn vader. Wat speelden we daar toch veel. Bokspringen, Duim olie of pink, Puttenloop, Bussietrap, Stelt lopen, Touwtje springen, Hoepelen, Tollen, Diabolen, Jojoen, Blauwe stoepie, Schipper mag ik overvaren, Me gomme, gommietje, alles in de straat. Er stond geen één, maar ook niet één auto in de straat. Alleen de Groenteboer had een T-Fordje. Wat een heerlijke voor ons onbezorgde tijd. Alleen was dat niet altijd voor vaders en moeders. En dan Koninginnedag. Mijn vader was voorzitter van de buurtvereniging. Dubbeltje contributie per week. In augustus straat versieren, met palen, lampions, ereboog en met lampjes (gekleurd). En wij meehelpen van de wal in de sloot. Dan werd er een mast in de grond gezet, voor paalklimmen. Een fiets wiel bovenin met luciferdoosjes aan een touwtje met een papiertje erin waar een

prijs op stond, die moest je er dan als je de top haalde eraf trekken. Maar ze smeerde de paal of mast eerst met groene zeep in. Dat werd dus met Koninginnedag gedaan. Ook was er zaklopen. Blaasballen, luchtballon met een touwtje werd achteraan je vast gemaakt, en dan de ballon van elkaar stuk trappen, wie overbleef was winnaar. Verder blokjes rapen, koekhapen, ringrijden enz. En 's avonds een muziekcorps, dat liep dan de straat op en neer en wij er maar

achter hossen, ook waren er altijd optochten, die het mooist waren worden een prijs, dat gold ook voor de straatversiering. Ook denk ik terug aan die kooplui met die handkarren. Prachtig was dat. Weet u ook nog de mosselman, met die lekkere uithaal: Zeelandse mosselen allemaal grote! De lorreboer: lorre en benen. Ja ga bij je moeder lorren halen, dan krijg je een ballon of vogeltje, en wij maar zeuren voor lorren. Tot mijn moeder zo kwaad werd, dat ze de pook uit de kolenbak greep; nou dan moest je moeven. Dan de man met hoedendozen in alle maten. Dan de zure bommenman 1 cent een moot. Of de almanak, dan die kar met goudvissen in kommen, van die ronde en 's winters hazen en konijnenvellen. Zelfs nu ik dit schrijf hoor ik bij wijze van spreken hun stemmen nog. Dan een hele bekende straatfiguur Ave Maria, die altijd een cent vroeg, en wij haar plaagden laat je broek eens zien. Wat een tijd. En als er iemand uit de straat was overleden, overal witte lakens voor alle ramen. En mijn moeder zei dat je daar niet voor de deur mocht gaan spelen. Wat de rol van de St. Mariastraat in mijn jeugd heeft gespeeld is de saamhorigheid, ze hielpen elkaar met al hun ellende soms en als kind neem je toch onbewust dingen over. En als ik nu op het balkon van ons fijne huis sta en in de verte staar, dan denk ik veel is verdwenen of verdwijnt, ook moet je wel eens heel veel afstaan, maar zolang je leeft en je verstand goed blijft kan niemand je herinneringen afnemen. W. Delwel

Links en rechts staat nu het Gaffelblok, wat vroeger ook St. Mariastraat heette.

HAC

hulp en adviescentrum

Tijdens de bouwvakantie 27 juli t/m 14 augustus is het HAC open van 9.00 - 12.30 uur. 's Middags zijn wij gesloten

Buurtwinkel

Tijdens de vakantie is de Buurtwinkel de hele maand augustus gesloten, behalve op dinsdagmorgen van 10.00 tot 1.00 uur en donderdagmiddag van 2.00 tot 5.00 uur. Prettige vakantie.

BUURTVERGADERING

over de WEST KRUISKADE woensdag 15 juli om 20.00 uur in de buurtwinkel gaffelstraat 3

Er ligt een voorstel klaar dat gemaakt is door o.a. de Dienst Stadsontwikkeling en de verkeersdienst over de herinrichting van de West Kruiskade. Broeders stoepen, los en laadzones, oversteekbaarheid, zijn zo een aantal zaken waarover gesproken gaat worden op woensdag 15 juli. Er is een probleem, het geld is nog niet helemaal rond. Maar dat hebben we wel vaker aan de hand gehad, dus daardoor laten we ons niet weerhouden om de buurt alvast op de hoogte te brengen. Kom u ook even kijken, luisteren en meedelen. DE KOFFIE STAAT KLAAR

Stereofabriek (koekfabriek) die vroeger in de Gouvernestraat zat.

mahalle gazetesi

YÜZME DERSİ

(zwemproject)

Sizlerde bildiği gibi 1991 senesi Eylül ayından bu yana yüzme dersi projesi başlatıldı ve bu güne kadar mahalle halkımızdan 7 kişi de bu kurslarda yüzme öğrenip A ve B diplomalarını aldılar. Çok büyük ilgi gören bu projemizi önümüzdeki yaz tatilinden sonra 18 Eylül'de tekrar başlatacağız. Şayet izinden sonra yüzme dersi almak istiyorsanız kayıtlarınızı izine gitmeden önce Buurtwinkel Gaffelstraat 1-3'e gelerek veya

☎ 436 17 00 Osman Doğan'a arayarak yaptırabilirsiniz.

HOLLANDA KARAYOLUNU YASALARA UYMADAN BİR SAAT BİLE KULLANMANIN CEZASI 1750 GULDENE YAKINDIR.

(Wegenbelasting tijdens zomervakantie)

Konumuzun bu başlığına gülmeyin çünkü bu durum bir çoğumuzun başına sık, sık gelen bir durumdur. İsterseniz sorun tanıdıklarınıza, sosyal danışmanlarınıza veya mahalle kuruluşlarınıza bu işin aslının olup olmadığını. Sayın mahalle halkımız hepimiz biliyorsunuz ki Hollanda'da motorlu araç kullanmak bir vergiye tabi olup bu durum Türkiye'de de böyledir. Hollanda'da motorlu araç vergilerinin ödenmesi, çoğunuzun bildiği gibi düzenli bir şekilde her üç ayda bir yapılır ve biz buna

kwartal ödemeler diyoruz.

Bu ödemeler bütün sene üzerinden de yapılabilir. Motorlu araçlar vergisinin trafike çıkmadan ödenmesi gerekmektedir. Yalnız yabancı ülkede kalan süre için önceden ve sadece aracın yabancı ülkede bulunduğu tam aylar için, araç vergisi iadesi istenilebilir. Bu olanaktan faydalanan bir çok vatandaşlarımız var. Ancak bazı vatandaşlarımız çoğu kez yeni kwartal devresinin ödenmesini ihmal etmektedir. Bu devre ise kişinin Hollanda'da döndüğü zamana rastlayan devredir.

Örnek: Ali bey motorlu aracı ile Türkiye'ye 28 temmuz

günü hareket edecek. Bu demektir ki Ali bey 7, 8 ve 9 uncu ayları araç vergisini ödemesi gerekir (3'e kwartal).

Ali beyin daha sonra vergiye 28 Temmuz 1992 günü mototlu aracı ile yurt dışına izine gideceğini 29 Temmuz 1992 tarihinden itibaren Hollanda'yı aracı ile terk edeceğini bildirerek araç vergi iadesi istemesi gerekir. Fakat bu arada Ali bey izinden 3 ekim 1992'de geleceğinden biliyor. Bunun için Ali bey araç vergi iadesi istemesi yanında, aracı ile Hollanda'yı terk etmeden önce 4'cü kwartal dedigimiz Ekim, Kasım, Aralık aylarını ödemesi gerekir.

Aksi takdirde Ali bey Hollanda'da 3 ekinde gece veya gündüz saatlerinde döndüğü zaman aracın fotoğrafı çekilebilir veya gümrük memuru plakayı vergi dairesine bildirebilir. İşte o zaman Ali beyin memleketteki tatil izin anıları bir anda yok olabilir. Aynı zamanda izinde paralarının çoğunu harcamış olmanızdan dolayı aracınızın vergi cezasını ödeyebilmemizde ekstra zorlaşabilir.

İşte bunun için kendinizi garantiye alabilmeniz açısından Hollanda

gümrüğünden içeri girerken durumunuzu yetkili memura açıklayıp aracınızın vergisini gümrükte de ödeyebilirsiniz. Şayet bunu yapmayıp 4'cü kwartal da ödemezseniz, 3 ekim'de fotoğraf makinasına yakalandığınızda sizden **naheffingsaanslag** tahakkuk ettirilir. Bu demektir ki sizin 12 aylık ödeme mecburiyetinde olduğunuz araç vergisinden ödemiş olduğunuz vergiler çıkartılır ve geriye kalan ayların üzerine % 100 oranına kadar da ceza konularak, cezanın sizden en kısa zamanda tahakkukuna geçilir. Motorlu araç vergileri hiç bir şekilde affedilmeyip ceza gerektirir

icra yolu ile maaşınıza el konularak alınır. Yeni çıkartılan yasaya göre gelirinizin sosyaldan olması da bunu engelliyemez.

Bu hususta daha fazla bilgiyi mahalleimiz kişisel yardım kurumunda (H.A.C Gaffelstraat 2) görevli sosyal danışmanlarımızdan (sociale raadsleden) alabilirsiniz.

MAHALLEMİZ KURULUŞLARI ADINA SİZLERE HAYIRLI YOLCULUKLAR VE NEŞELİ İZİNLER DİLERİZ.

" MAHALLEMİZ ULUSLAR ARASI BULUŞMA VE TANIŞMA GÜNÜ "

ÇALIŞMA GRUBU (Internationale ontmoetingsmiddag)

Sayın mahalle halkımız mahalleimizde senede ortalama 3 defa **uluslar arası buluşma ve tanışma günleri** organize ediyoruz. Bu günlerin sizlerinde bildiğiniz gibi mahalleimiz bireylerinin kaynaşması açısından büyük önemi var. Bu günde bizler değişik kültürlerin yalnız bireylerini bir araya getirmeyip onları kültürlerini de bir araya getirmeye çalışıyoruz. Mesela müziklerini, yemeklerini, gelenek ve göreneklerini de bu günde tanıtmaya çalışıyoruz. Şayet sizler bu günlerin hazırlanmasında bizlerle beraber çalışmak isterseniz çok seviniriz çünkü sizinde dünya insanlarının kaynaşmasına katkınız dokunmuş olur. Çalışma grubumuza katılmak için müracaatınızı buurtwinkel'a Gaffelstraat 3'e Osman Doğan'a yapabilirsiniz. ☎ 436 17 00.

een kleine bibliotheek, aan de overkant, waar vroeger ook de Onderwijswinkel zat. Die was als internationale kinderbibliotheek opgezocht door vrijwilligers. Toen men daar iemand voor zocht, zei de dochter van Jos Samson, die bij ons werkte: Oh, dat wil mijn moeder wel doen. Die heeft zich toen, samen met onder andere Anne Contant en Anneke Maljerhold, die 'helaas overleden is, zo'n vier jaar daar geweldig voor ingezet. Dus, voor wij begonnen. Ik had al contact met deze mensen. Ik was bijvoorbeeld aanwezig bij hun vergaderingen om een beetje in te te burgeren. En toen stond de bibliotheek er ineens, eerst moest alles worden overgebracht, maar op 17 mei 1984 zijn we opengegaan. We hadden en hebben hier een leuk team, er zijn natuurlijk mensen weggegaan, maar sommige zoals Marlijn en Wilma zijn er nog steeds. We zijn toen meteen begonnen de schoolklassen hier met hun meesters en juf's naar toe te halen. Aanvankelijk 1 keer per 2 weken, dat konden we nog net behappen. Maar toen de klassen van de basisschoolen groter werden, moesten we overschakelen op een 3 weken rooster.

Iedere week komen er nu drie klassen boeken omruilen, we helpen ze dan nieuwe boeken te zoeken en lezen een boek voor. Natuurlijk kun je niet ieder boek in één keer uitlezen, als je dan zegt, dat ze de rest zelf moeten lezen, ontstaat op dat boek een ware rush. Nog weken hoor je dan; Wanneer ben ik nou aan de beurt voor dat boek? Verder hebben we vanaf het begin projecten gehad over allerlei onderwerpen en natuurlijk boekenweek

samen met de club en de taal-drukwerkplaats. Ze zit samen in een gebouw, dat is erg leuk, daar doen we eigenlijk alles samen mee.

Projecten.

Helaas is het contact met de volwassenen veel minder. Woensdag's is het, de vacantie's uitgezonderd, altijd heel druk. Maar met de volwassenen lukt het minder. In het begin hebben we allerlei projecten geprobeerd, bijvoorbeeld een vrouwenboekenweek en met Berty van de "Gloeiende Plaat" hebben we een derdewereld-dag gehouden maar helaas kwamen daar toch te weinig mensen om het ieder jaar te herhalen. Nu wordt er gelukkig in de wijk wel veel georganiseerd en dan denk ik, dat we daar beter aan mee kunnen doen, bijvoorbeeld zo'n internationale ontmoetingsmiddag, dan alleen dingen te organiseren. Maar met de Basiseducatie doen we elk jaar iets voor volwassenen. Wij hebben bijvoorbeeld een project over Rotterdam en over de eigen wijk gehad. Er is een project over water geweest. Niet over het milieu, maar over het feit, dat een deel van Nederland onder water ligt. Dat was heel interessant. Van het Hoogheemraadschap van Schieland hadden we een groot paneel gekregen, waarop met lichtjes het hele afwateringssysteem werd uitgelegd. Er was ook een filmpje, dat gemaakt was door de mensen van NCRV's Farce Majeure. Jan Fillekers en Henk ter Horst, geloof ik. Dat sloeg wel erg aan. Ik heb het zelf, geloof ik wel 10 keer gezien. En de mensen van de Basiseducatie

tie sprak het natuurlijk zeer aan, die kwamen in groepen. Maar "loslopende" mensen gaat minder. Dat hebben we ook gezien bij de ouderenboekenweek. Dat was hardstikke gezellig, er waren een kleine 70 mensen, maar hoofdzakelijk kennissen van de deelnemers, bijna geen buitenstaanders. Misschien ook door het mooie weer. De ouderen vinden het wel leuk als we iets organiseren, maar de middengroep, mensen die het te druk hebben met hun gezin, bereik je moeilijk. Misschien gaan ze na hun 50ste weer lezen. Vooral bij de buitenlandse mensen is er geen lees-cultuur, ze kunnen vaak in hun eigen taal niet lezen en schrijven. De Basiseducatie probeert ze zelfredzaam te maken, maar deze mensen komen niet aan een echt boek toe. Maar er is nog een groep, vaak alleenstaanden, kunstenaars en mensen die leuke keuzes maken wat hun boeken betreft. Daar moet je ook wat voor kopen. Die hebben bijvoorbeeld iets in de Volkskrant over een boek gelezen, of via van Dis er iets over gehoord, en vragen daar dan naar. Toch een beetje het zout in de pap. Door de bezuinigingen kunnen we minder kopen, dus ik kan me voorstellen dat ze besluiten naar de Centrale toe te gaan. Maar ze blijven gelukkig onze bibliotheek trouw. Bij de laatste vergadering heb ik weer gezegd, dat voor mij de kwaliteit, dus de doelgroep voorop staat. Boeken schuiven om aan een hoog uitleencijfer te komen, werkt hier niet. We werken met diverse groepen samen, die trekken aan je. Dan doen we graag iets met hen samen. In een buurt als deze, moet je eerst mensen bereiken, ze

lezen leuk laten vinden.

Die hoge uitleencijfers interesseren mij ook niet zo.

Leesplezier

Je moet kinderen plezier in lezen laten krijgen en hopen dat ze dat ook houden. De televisie trekt, dat is niet slecht, maar lezen is ook belangrijk. Bijvoorbeeld de klassieken, zoals Alice in Wonderland, Peter Pan en Winnie the Pooh kennen ze als tekenfilms, als ze het boek zien, met veel tekst en weinig plaatjes, is het van: laat maar. Maar bijvoorbeeld Biegel, Kuyper, Dahl of Annie M.G. Schmidt worden graag en veel door kinderen gelezen. Kinderen lezen ook veel sprookjes, misschien een vlucht uit de werkelijkheid, en gedichten. Willem Wilmink's verzamelde werk, zo'n pil, is bijna nooit thuis, ook bakkerijmpjes doen het goed. Na mijn zestigste ga ik eerst lekker niks doen, als het regent in bed blijven, als de zon schijnt, een stuk fietsen. Daar krijg je natuurlijk ook gauw genoeg van, dat begrijp ik ook wel, dus tegen de winter wil ik wel weer wat vrijwilligerswerk gaan doen. Maar ik wil me niet te veel vast leggen. Niet zoals Jos Samson, die alleen de donderdag overhield. Dat wil ik dus niet. Ik vind deze wijk leuk, ik woon zelf aan de rand, dus ik wil best wat leuke dingen doen bijvoorbeeld bij de Basiseducatie of 'leesmoeder' op de basisschool of helpen als er dingen georganiseerd worden. Wat ik zelf graag lees? Boeken over andere landen, als kind was ik gek op Bibi, het verhaal over de dochter van een stationschef in Denemarken, die het hele land door reisde, de dochter, niet de stationschef. Van de

Deense schrijfster Karen Michaëls. Ik nam me voor dat later ook te doen, heb het ook gedaan, maar het is nu niet zo leuk meer. Bijna alle pontjes zijn door bruggen vervangen. Verder biografieën van interessante mensen, die over hun leven vertellen. Russische schrijvers. Bijvoorbeeld Paus-tovskij die 8 boeken over zijn leven in Rusland geschreven heeft, boeien me ook. Reisverhalen, natuurlijk. Het nieuwe boek van Margriet de Moor, "Eerst grijs, dan wit, dan blauw", dat net de AKO-literatuurprijs gekregen heeft, wil ik zeker ook lezen. Er zijn nog zoveel mooie boeken te lezen".

Buurtkrant Oude Westen geen zinnig mens kan zonder

COLOFON

Layout en Foto's

Han Snaaijer

Typwerk

Iris v Schaik

Eindredactie

Sjaan Schaap

Teksten

W.Delwel

Ernst Lighthart

Turks Layout

Albert Kruger

Osman Dogan

Ibrahim Gozen

Seref Tuncu

Drukkerij

Maassluisse Courant